

Darovat dětem vzdělání

Zatímco pro české děti je škola samozřejmost a otrava, pro ty tibetské je to vzácnost a jsou velmi šťastné, když mají možnost se vzdělávat. Herečka **Ivana Jirešová** se proto stala patronkou projektu, který **podporuje školu přímo v Tibetu**.

Vindickém Himálaji, na území Malého Tibetu, leží vesnice Mulbekh a v ní je škola. K tomu, aby mohla vzdělávat co nejvíce dětí a ještě navíc kvalitně, jsou potřeba peníze i zkušenosti, které v této oblasti zatím příliš nejsou. Proto jsou tu Brontosauri v Himálajích, jediná česká organizace, s níž spolupracuje dokonce i 14. dalajlama. Sbírá peníze pro školu, ale i pro děti z chudých rodin, které by si jinak vzdělání vůbec nemohly dovolit, a díky svým dobrovolníkům přímo zlepšuje kvalitu výuky. Jednou z dobrovolnic se v létě stala i Ivana Jirešová, která tu strávila měsíc a na čtrnáct dní se stala učitelkou tibetských dětí.

Jaké jsou tibetské děti?

Podle mě úplně stejně jako naše děti, samozřejmě spíš vesnické než městské. Je pravda, že nemají tolik zanesené hlavy počítačem a televizí. Také jsem ve škole nepotkala žádné obézní dítě, zřejmě vzhledem k tomu, že po škole chodí pomáhat na pole, do hor pro vodu nebo kluci hrají fotbal či kriket. Dalším rozdílem je, že kluci s holkami moc „nespolupracují“, taky tam nosí školní uniformy a zahajují a končí výuku společnou písní. Děti mě dojímal každý den svým přístupem. Na otázku, co je pro ně v životě nejdůležitější, nám většinou odpovídaly: učení, čtení, disciplína. A to jsme pracovali s šestiletými a desetiletými žáky.

Co se vám je podařilo naučit?

S mou kolegyní z bikram jógy, díky které jsem se do projektu zapojila, jsme měly vypracovaný výukový plán zaměřený na angličtinu a dramatickou výchovu, který končil vystoupením pro rodiče. Vybrala jsem Mauglího, protože zvířata výborně ilustrují lidské vlastnosti.

Co je v místním vzdělávání největší problém?

Všechny děti se učí čtyři jazyky: ladacký, urdský, hindský a anglický. Do toho mají velmi přísné a náročné osnovy.

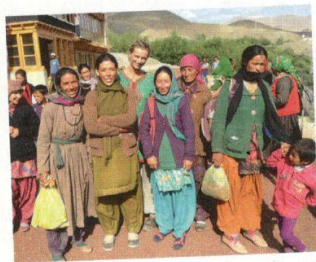
Ladacké děti musejí neustále memorovat a chybí jim tvůrčí myšlení... Jsem přesvědčena, že i když dobrovolníci přijedou jednou za rok, můžou, pokud se dětem výukový plán líbí, zanechat dostatečné „stopy“.

Jak organizace pomáhá? Pokud pošlu peníze, na co přesně půjdou?

Pokud se stanete takzvaným himálajským patronem, což můžete klidně i za stokorunu měsíčně, pomůžete realizovat rozvoj školy ve vesnici Mulbekh. Díky tomu Brontosauri nakoupí dětem učebnice, proškolí místní učitele, postaví nové školní budovy a nakoupí výukové pomůcky. Kromě toho se můžete stát dobrovolníkem a odjet pomáhat přímo do Tibetu.

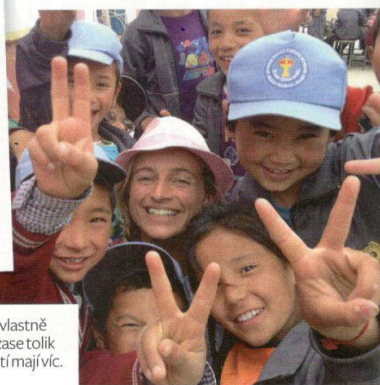
Kolika dětem už organizace pomohla?

V současné době je ve škole asi 200 dětí. Škola má vypracovaný desetiletý plán, ve kterém by chtěla do roku 2021 zlepšit kvalitu vzdělávání a zvýšit počet žáků na 350. Letos byl Jeho Svatost 14. dalajlamou slavnostně otevřen školní internát pro děti, které bydlí ve vzdálenějších domovech. Nemusí tak trávit až šest hodin denně na cestě do školy a zpět.

Ivana s obyvateli vesnice Mulbekh.

Tibetské děti se vlastně od těch českých zase tolik neliší, jen povinností mají víc.

Jak můžete pomoci?

Na webu brontosauri.vhimalajich.cz je do detailů popsán, jak organizace pracuje a pomáhá.

Přes tuto stránku můžete také přispět jakoukoli finanční částkou. Platit můžete i kartou.

Na Facebooku Brontosauri v Himálajích najdete spoustu fotografií ze školy v Mulbekhu i všechny novinky.